

kih otročičev, dečkov in deklic, ter jih je poučevala v glavnih resnicah naše svete vere. Da bi se otroci rajši in uspešneje učili, je z materinim dovoljenjem dajala ubožnim dečkom malo miloščino, deklicam pa nove predpasnike in rutice. Vsakdo se je čudil potrpežljivosti in vnemi, s katero je mala svetnica opravljala to prelepo delo krščanskega usmiljenja, kako dobro je moralo biti to zlato otroško srce, ko se je še izpopolnilo v redovniškem svetem življenju!

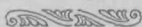
(Natančnejši opis mladih let te izvoljenke Božje najdeš v mladinski knjigi „Zgledi bogoljubnih otrok.“ II, str. 126.)

12. Rokodelski pomočnik.

V mestu Anklaum na Pomorjanskem je l. 1804. rokodelski pomočnik potrkal na vrata, da bi poprosil za običajno potnino. Ker se nihče ne oglasi, odpre tiho duri in vstopi. Stara, bolna ženica leži na postelji in mu izkuša dopovedati, da sama nima ničesar.

Mladenič odide, pa se čez kakih pet ur zopet povrne. Uboga starka mu zopet ponavlja še bolj prepričevalno, da mu ne more dati ničesar. On pa stopi dostojno in prijazno k mizi in poklada na kup iz obeh žepov kruha, ki ga je bil nabral, in enako tudi nabrari drobiž. „To je za Vas, uboga, bolna gospa,“ se nasmehlja in poslovi ter rahlo zapre duri za seboj. Stara mamica se je imenovala Laroque (b. Larók), mladčeničevo ime pa je zapisal angel v nebesih, ker angelom je posebno všeč č: ubožec pomaga ubožcu.

Ambrosius.

Nasprotje.

Pod góro tam studenca dva,
veselo, ljubko žuborita,
prečista, živa sta oba,
ko spenjena navzdol hitita.

V poljani tam pa reki dve
ves dan umiva solnce jasno.
A tihi, kalni sta obe
in dalje ploveta počasno.

Lucijan.

